

Şafağı Sökmeyen Gece

– S.SAMYELİ · 30 Ocak 2010

Bilmem ki hangi zifiri karanlık,
Şafağı sökmeyen,
Bir gecede doğurdun beni be anne.
Hala doğduğum günkü hıçkırıklarım,
Boğazımda düğüm düğüm durmakta öylece.
Acılarım dinmek bilmiyor şafaksız gecelerde,
Bu gece doyasıya ağlamak istiyorum be anne...

Her zifiri karanlık gece,
Doğacak yeni bir güne gebe değilmidir anne?
Doğmayan güneşin müdavim bekcisi oldum,
Yıllardır sancısını çekmekteyim sökmeyen şafağın,
Söyle sende beni bukadar zormu doğurdun be anne??

Bilirim canından can kopardım doğarken.
Gözlerin uykuya hasret nöbet tuttun,
Hiç gocunmadan gecelerce
Ne acılara göğüs gerdin kim bilir,
Yokluk illetinin elinde?
Beni büyütüp tahtımı yapayım diye,
Tahtımı yapsanda bahtımı yapamadın,
Yapamadın be anne....

Sancılarım artmakta,
Dayanacak takat kalmadı nerdeyse,
Bu sonu gelmeyen zifiri karanlık gecelerde,
Doğmayacak şafağı beklemeye.
Bende uykusuz gecelerde soluksuz nöbetteyim ama,
Umutlarım hiç bir zaman büyümedi,
Büyütemedim,büyümüyor be anne!!!!!!!

Safiye Samyeli